

#22 | Juni 2010

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Nätverket förnyas

Eric Hermelin 150 år

Johan Axelsson Hermelin skriver om sin gudfar och hans liv

sid 6-7

Släktföreningen 100-årsjubilerar

Välkommen till århundradets kalas på Sundbyholms slott!

sid 9

Hermeliner i Italien

En har studerat i Milano, en annan har varit på bal i Verona

sid 4-5

Bland grenar, kvistar och blad

Fredrik Hermelin berättar om sin och Sinis vigsel

Den 22 maj 2010 strålade solen över Baggensfjärden. Träden och växterna stod i full blom och det blev en perfekt dag för oss att förenas inför gud i Boo församling utanför Stockholm.

Våra gäster kom från när och fjärran för att vara med på vårt bröllop. Boo kyrka var av Karin Hermelin vackert utsmyckad med blommor rosa och vitt och våra söta brudnäsbar Tova Gejde och Nora Lövdén gick före in i kyrkan till Toivo Kuulas finska bröllopsmarsch, Häämarssi, Op. 3/2.

Vårt bröllop blev en spännande blandning mellan finska och svenska traditioner. Finsk psalm varvades med Evert Taube, vacker körsång, kärlekens lov och en vacker dikt ur diktsamlingen Profeten av Khalil Gibran. Vi var nervösa och tårarna rann. Verkligen en fantastisk upplevelse. Vi marscherade ut till de vackra tonerna av Bröllop på Ulfåsa.

Dagen till ära hade vi hyrt in den gamla fina Ångslupen Frithiof, byggd 1897, som hämtade upp vårt sällskap vid ångbåtsbryggan vid Velamsund. Härifrån åkte vi sakta in mot Stockholm och fick

njuta av riktigt skön skärgårdskänsla. Segelbåtar och motorbåtar följde vårt fartyg och vi fick smaka mousserande vin och goda canapéer under färden.

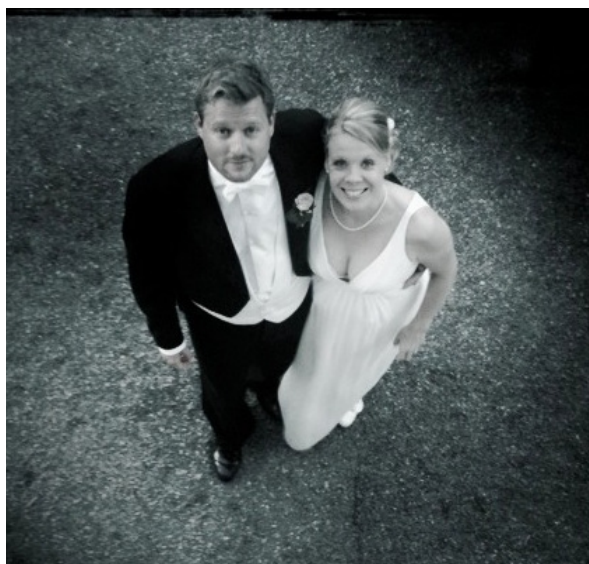
Vi angjorde ångbåtsbryggan vid Nyckelvikens Herrgård och vårt säll-

ret och sitta på terrassen och blicka ut över havet och skogen som omgärdar Nyckelviken.

Vår goda vän och köksmästare Richard Stein hade komponerat vår bröllopsmeny. Med nordnordiska influenser bjöds det först på varmrökt fjällröding med Kalixrom, färsk sparris, vårlök och citrönsky. Därefter kom helstekt renfilé med syltade kantareller och hjortronsås och potatiskaka med västerbottenost. Till dessert fick vi en underbar lingonparfait och färska bär. En fulländning av nordiska smaker!

Vi fortsatte sedan vår ljumma sommarkväll med dans till levande musik. Finsk tango och foxtrot blev temat för kvällen och tonerna skvalade genom skogen till sent på natten.

Så gick det till när jag, Fredrik Hermelin från Huvudmannagrenen, fick min vackra Sini Katariina Hämäläinen från Suonenjoki i Finland. Nu väntar en skön bröllopsresa till Toscana i Italien innan nästa stora händelse inträffar i slutet på augusti, då vi väntar vårt första barn.

skap promenerade upp genom bokskogen till herrgården där vi bjöd till fest. Dragspelsmusik med vackra finska toner spelades vid ankomst i den franska salongen. Det blev väldigt stämningsfullt. Vi kunde njuta av det varma väd-

Tim Hermelin föddes den 14 mars 2010, 51 cm lång och fyra kilo tung. Nu har han blivit betydligt större, konstaterar storasyster Tea. Stolta föräldrar är Camilla och Markus (Thorsvigrenen, Roberts kvist). Brita på Blixta har härmed fått sitt åttonde barnbarnsbarn!

Födelsedagar

16 juni: Brita T-dtr Hermelin 60 år
19 augusti: Lillebil Hermelin 60 år
18 september: Anna Friberg 50 år
22 september: Margareta Bergschöld 90 år
22 september: Kurt Hermelin 70 år
23 september: Anna Jungstedt 50 år
2 oktober: Isabelle Hermelin 50 år
1 november: Susanne Grapengiesser 80 år
24 november: Carl Hermelin 70 år
26 november: Edward Hermelin 50 år
19 december: Christina Lange 50 år

Vår dotter Emelie Augusta Åsa Lindgren Hermelin föddes den 15 december 2009 på Södersjukhuset i Stockholm. Stolta föräldrar är Elsa Hermelin (Österbygrenen) och Peter Lindgren.

Kartor av S.G. Hermelin

Den karintresserade kan hitta många av S.G. Hermelin kartor från 1800-talets början på VÖBAM: <http://www.vobam.se/index.htm>

I rask takt från 1890 till 2011

Ordförande Johan Hermelin har ordet

Golf är ett roligt spel. Ibland händer det att man får vandra tillsammans med en helt okänd person under en halv dag. Under den tiden utsätts man för livets vanliga påfrestningar i form av lyckanden, misslyckanden, glädje och förtvivlan. Jag hade just sänkt en tremetersputt när min okände medtävlare efter en blick på scorekortet konstaterade att jag hette Hermelin.

–Vet du vem Hampa var, frågade han. Jag har hyfsad koll på de flesta släktingar men här gick jag bet.

Hampa

–Min morfar hade en kamrat på kadettskolan som hette Hermelin, berättade min nye golfvän. Det bör ha varit någon gång på 1890-talet. Morfar hette Bertil Lilliehöök och hade en favorit-historia som berättades många gånger i familjen. Det här hände alltså för cirka 120 år sedan. När Hermelin började på kadettskolan tyckte kamraterna att Hermelin var ett aldeles för långt namn så därför fick han smeknamnet Melin. Efter en tid fann kamraterna att Melin också var på tok för långt så han kallades helt enkelt för Lin. Men Lin består av långa fibrer och det gör ju hampa också. Så därefter kallades kadett Hermelin helt enkelt för Hampa.

Jag vet inte vilken Hermelin detta kan handla om. Närmast till hands ligger Rikard, 1862–1946, Åsbygrenen eller Adolf, 1861–1943, Thorsvigrenen. Någon som vet?

Åsbygrenen

Apropå Åsbygrenen så består den av drygt 120 personer. Grenen har spridit sig över halva jordklotet. Nästan hälften bor i Tyskland, Venezuela, Mexico, USA eller Kanada. I grenen finns ett antal omgiften, barn i lite olika kullar och en del släktingar som föreningen inte har kontakt med. Jag har helt enkelt lite svårt att orientera mig i Åsbygrenen. Men nu ska det bli ordning. Vi har delat upp Åsbygrenen på samma sätt som Thorsvigrenen. Davids sju barn har tilldelats var sin kvist, varav Davids, Edvards och Rikards ättlingar har delats upp i ett tre olika blad. Alla ungdomar bör särskilt lägga Viktor på minnet, eller snarare hans hustru Lilly. Hon testamenterade nämligen 50 000 kronor till släktföreningen år 1950. I dag har fonden ett värde på cirka åtta miljoner kronor varav styrelsen årligen delar ut cirka 200 000 kronor i stipendier.

Ny tidningsmakare

Du kanske redan har noterat att Nätverket ser lite annorlunda ut. Det beror på att vi har fått en ny tidningsmakare. Mauritz som gjort de flesta Nätverk har valt att trappa ned sitt engagemang efter hela 24 år i styrelsen. Ett kvarts sekel! Snacka om kontinuitet.

Jenny, som gifte sig med Maximilian förra året, är den som har tagit över redaktörskapet. Hon är utbildad journalist från Södertörns högskola och arbetar på välrenommerade pr-byrån

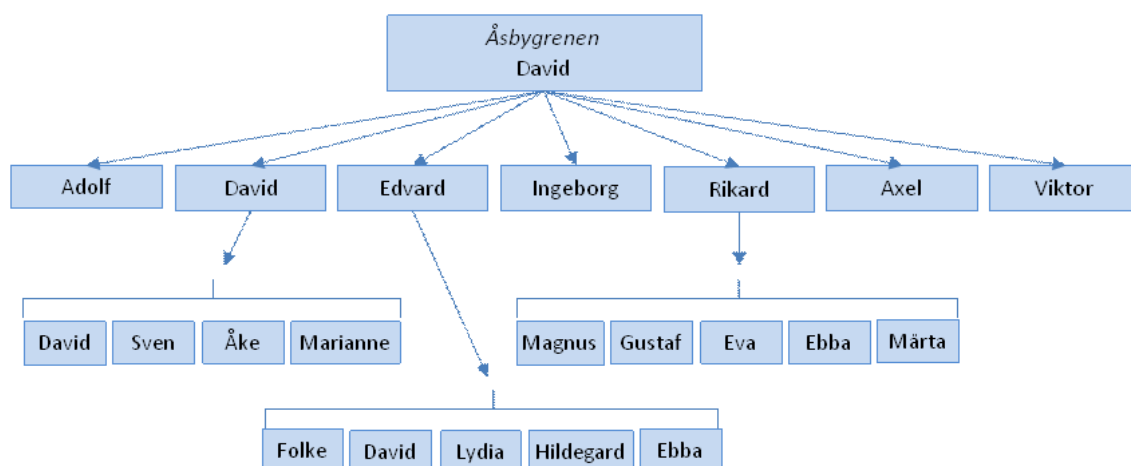
Westander. En bättre lämpad person kan man inte finna. Tack för att du ställer upp, Jenny!

Släktmöte

Nästa år det dags för släktmöte igen. Det finns anledning att fira på ett sjusärdeles sätt. Nästa år är det nämligen 100 år sedan som släktföreningen bildades. Efter förhandlingar på Riddarhuset den 28 april 1911 firade 33 släktingar beslutet med en middag på Grand Hotel.

I dag är vi drygt 500 släktingar varav jag hoppas att väldigt många vill vara med på ett hejdundrande kalas den 17–19 juni 2011 på Sundbyholms slott. Mer information finns på sidan nio. Boka helgen redan nu! Traditionellt spelas släktemästerskapet i golf på fredagen och där finns möjlighet att finna både gamla och nya bekanskap. Men Hampa kommer inte att vara med.

Livet i Italien

Emilia Severin berättar om sin tid på Università Bocconi

För exakt tre år sedan fick jag reda på att jag kommit in på Università Bocconi i Milano, mitt första val bland alla utbildningar, för att läsa en bachelor inom internationell ekonomi och management. Min dröm hade gått i uppfyllelse, mitt liv skulle förändras! I början på september 2007 packade jag mina väskor och gav mig iväg mot nya äventyr i Italien och för att påbörja mitt studentliv.

Milano – en vacker stad

Första tiden i Milano rann iväg och jag var ständigt upptagen med att knyta nya kontakter, komma igång med språket och lära känna min nya stad. Milano är mest känt för mode, shopping och den välbekanta Piazza del Duomo, som än idag får mig att stanna till och beundra den vackra katedralen.

Många besökare anser att Milano är en grå stad, bestående av Italiens industri, där Duomen är den enda vackra byggnaden. Efter att ha bott här i tre år vet jag att det inte är sant. Varje dag upptäcker jag nya områden med vackra byggnader och kontraster mellan nytt och gammalt som får mig att älska denna stad mer och mer.

Jag känner mig lyckligt lottad som har fått möjligheten att ta del av den italienska kulturen, vilket naturligtvis även innebär njuta av den italienska maten. Redan tidigt upptäckte jag de så kallade aperitivi som pågår mellan 18.00 och 21.00 varje dag, där

man tillsammans med en drink bjuds på en buffé på alla barer och restauranger.

Milanos geografiska läge har även medfört ett antal ”road trips” i Italien, Schweiz och Frankrike. En helg jag sent kommer att glömma var i höstas då jag blev medbjuden av en kompis att få vara med på vinskörden på en gård i Toscana, nära staden Castellina in Chianti. Detta innebar hårt arbete med ti-

diga morgnar för att ge sig ut och jobba hela dagen bland vinrankorna. Men så blev även de fantastiska luncherna med husets vin från åren innan mer välför-tjänta.

Efter en lång arbetsdag blev det inte mycket tid över för att vila förrän det bar av till de välkända restaurangerna i området som bjöd på traditionell *cucina Toscana* (toskanskt mat), till exempel *bistecca fiorentina*. Den svenska bilden av Italien att maten är i centrum i den italienska vardagen och att det är kring matbordet man socialiserar. Det kan jag intyga och det har även präglat en del av min vardag efter min tid här.

Även Italien har sina sidor

Närheten och tillgången till några av världens vackraste städer som Florens, Rom, byarna i Cinque Terre, Portofino och många fler höjer livskvaliteten avsevärt. Men utöver detta har jag även fått leva med de negativa sidorna som har varit svåra att undvika.

Ett exempel är att jag på grund av den icke-existerande administrationen och den dåliga organisationen i Italien har fått rätta mig efter att det tar en timme på posten eller två timmar för att bli hänvisad till rätt kontor på universitetet. Där hade jag inget val, men idag är jag snarare förvånad över hur fort alla ärenden går när jag är i Sverige.

Trots de negativa sidorna har jag aldrig ångrat mitt beslut om att flytta till Italien, utan är väldigt glad över minnena jag kommer bära med mig hela livet.

Bal i Verona

Gabriel Hermelin och Karin Rönnblom har besökt det italienska adelskapets ungdomsförbund

Mellan den 21 och 23 maj höll det italienska adelskapets ungdomsförbund sin efterlängtnade weekend för medlemmarna inom det europeiska adelsförbundet *Commission d'Information et de Liaison des Associations de Noblesse en Europe* (CILANE). Sverige representerades av fem förvåntansfulla, däribland under-teknad med sambo. Det blev en fartfylld och trevlig weekend, med alla nödvändiga ingredienser för en lyckad resa – allt från vinprovning med trevligt slottspar till borttappade (bortglömda) väskor med pass och liknande nödvändigheter vid hemresan.

En ovärderlig ordbok

Förväntningarna inför resan var högt ställda. Redan vid mellanlandningen i Frankfurt var jag i full färd med att nynna på de italienska sånger som jag lärt mig från klassiker såsom Francis Ford Coppolas ”Gudfadern”. För att utöka vår nödtorftiga italienska vokabulär införskaffades en smidig liten ordbok. Den visade sig vara en högst uppskattad accessoar, inte minst på grund av att den innehöll översättningar av praktiskt taget allt. Även ord och meningar av mer exotiskt slag, som vad italienarna viskar till sina käraste i heta ögonblick och en hel uppsättning förolämpningar och frustrerade utrop såsom *Che rottura di palle!* (på engelska: *You're breaking my balls!*).

Rustade med dessa ovärderliga visdomsord möttes vi av ett varmt och soligt Verona, där vi redan vid ankomsten träffade på flera andra internationella gäster från bland annat Belgien. De hade kollat upp vår flygresan och väntade på flygplatsen för att ge oss skjuts till hotellet, vilket var rik-

tigt uppskattat eftersom det låg en bra bit bort.

Nästföljande dag mötte vi upp en stor del av de internationella gästerna på ett café i centrala Verona, varifrån vi sedan gick en guidad tur i den gamla staden.

Foto: Marika Ehrenkrona

En mäktig syn, som får Stockholms äldre kvarter att te sig tämligen modesta i jämförelse.

Verona genomströmmas av Adiagefloden och är känd som skådeplatsen för Shakespeares pjäs Romeo och Julia.

Foto: Gabriel Hermelin

Staden fullkomligt kryllar av romerska lämningar i form av broar och valv, samt byggnader såsom den storslagna amfiteatern som än i dag används för skådespel, opera och konserter. Det var i dessa vackra kvarter som kvällen avslutades med en trevlig middag som

avnjöts på en pittoresk restaurang med god mat, gott vin och härligt sällskap.

En bal på slottet

På lördagen blev det så slutligen dags för helgens höjdpunkt. I ljuset av den nedgående solen gjorde vi oss i ordning

för den stora debuten: en välgörenhetsbal i familjen Bevilacqua's Palazzo Verità-Poeta, ett 1600-talspalats med storslagen innergård mitt i centrala Verona. Här kom återigen den ovärderliga ordboken till nytta. På näst intill fel-fri italienska presenterade vi oss för slottsägarna och balgästerna – åtminstone tills undertecknad, glad i hägen och möjligtvis efter att ha smakat av lite för många vinsorter, tackade för maten med ett klingande ”merci”.

Det visade sig även att vi svenskar var de enda som bar frack. I Italien är nämligen fracken starkt förknippad med fascisttiden och bärs endast av sympatisörer till den konservativa högern.

Italienarna hade dock en stor förståelse för oss förvirrade svenskar och våra felsteg. Söndagen som följde avslutade festligheterna med högmässa och brunch innan vi reste hem till ett regnruskigt Sverige.

CILANE

Balhelgen i Verona är endast en av många aktiviteter som anordnas av CILANE. Utöver våra nordiska grannländer så håller bland annat Belgien, Frankrike och Italien såväl aktiviteter

som baler där svenska medlemmar av Riddarhuset i åldrarna 18-35 är varmt välkomna.

Vid intresse, skicka ett mail till rauk@riddarhuset.se så berättar vi mer.

Eric Hermelin 150 år

Av Johan Axelsson Hermelin, Erics gudson

För 150 år sedan, den 22 juni 1860, föddes Eric Hermelin på Renstad Gård i Östergötland.

Eric's föräldrar var Axel och Eugenia Hermelin, fadern fideikommissarie till Gripenberg och modern dotter till den mångspråkige missionären Peter Fjellstedt.

Eric gick i skola i Jönköping, tog studenten i Stockholm och fortsatte studierna vid Uppsala universitet. Han tog ingen färdig examen och fick istället arrendera en av faderns gårdar. Vid 23 års ålder 1883 reste han till USA där han bl.a. tog värvning som soldat i armén.

Efter ett par år återvände Eric till Europa och tog 1886 på nytt värvning som soldat denna gång i den brittiska armén. Hans regemente förflyttades till norra Indien. Det var där Eric började studera persiska. Efter avsked ur armén 1893 kom han åter till Europa men gav sig snart på väg till Jamaica ett par år. I början av 1896 var Eric tillbaka hos familjen men året därpå utvandrade han till Australien där han arbetade med bl.a. trädgårdsarbete i södra Australien och på ön Tasmanien. Först efter tio år var Eric åter i Sverige 1908.

Sedan Uppsalatiden hade Eric ett avgörande problem: han var alkoholiserad. Han hade varit på olika alkoholkliniker och 1909 togs han in på S:t Lars hospital i Lund. Detta frihetsberövande av familjen och läkare måste ses som brutalt. Överläkaren vid S:t Lars Gustaf Elander skrev i ett intyg efter Erics död att "En längre tids vård med fullständig avhållsamhet från alkoholhaltiga drycker var ofrånkomlig, och att det var av sådan anledning Friherre Her-

melin blev intagen på S:t Lars sjukhus i Lund." I slutet av 20-talet hade Eric möjlighet att lämna S:t Lars men valde att stanna kvar. Eric avled där helt stilla vid 84 års ålder den 8 november 1944 och gravsattes i familjegraven på Gripenbergs Gård.

Persiska på nytt

Efter intagningen på S:t Lars började Eric snart att ägna sig åt språkstudier. I ett brev 1940 till min Mor Ewa, då gift med min Far Axel som var Erics brorson, berättar Eric med egna ord hur han återupptog studierna av persiska 1915, vilket skulle leda till hans omfattande översättningsverksamhet. Då omständigheterna kring hur Eric började de persiska översättningarna har allmänt intresse har jag här gjort ett utdrag ur brevet. Det är intressant att läsa också för att se hur Eric skriver på sitt gammaldags och lärda sätt.

"Den 9 de Januari 1915 dog min Far. Den 19 de Januari 1915 skref Rabbinen i Malmö, Doktor Josef Wohlstein, på öfverläkaren, Professor Theodor Neranders bön, att han ville vara så god och komma hit och hjälpa mig med min Hebreiska : "Gerna! Dock, på ett villkor. Utan ersättning." SEN tog det fart. Jag hade hållit på i årtal förut, men utan framgång. Men redan i September 1915 kunde jag bevista Professor Hernalders föreläsning i Hebreiska. Och inte blott Hebreiskan. Jag hade inte tittat i en Persisk bok sen 1890. Men före utgången af året 1915 hade jag begynt att läsa Persiska på nytt. Och efter 25 års afbrott. Vet inte jag vet ingen det, att lika sannt som Ordet är: "Den dig föraktar, skall jag förbanna" lika sannt är hvad som står förut, i versen 3, kapitel 12 af Genesis: "Va avorka mevrorkäka" ("Och jag skall välsigna den dig välsignar"). I fem och tjugo år – och så många dagar till, som ha förflutit sedan den 19 de Januari, 1940, har jag åtnjutit Rabbin Wohlsteins, och hans älskliga makas Doktorinnan Jenny Wohlsteins, och hela deras familjs beskydd och vänskap. Och huru mycket, som – alltjemnt menskligt totalt – måste skrivas på detta beskydds, denna vänskaps conto, af min öfversättnings resultat, det fram-

går bäst deraf, att jag ej, dessförinnan hade öfversatt en enda rad af Persiska."

Det var Wohlstein som gav Eric tillförsikt och inspiration att inleda sitt översättningsarbete som redan 1918 resulterade i den första tryckta översättningen från persiska, Sadis Lustgården.

Persisk dikt

Den persiska sufiska dikten omfattade både poesi och prosa och utgjorde höjdpunkten i den persiska kulturens diktning. Diktarna föddes eller levde med några undantag mellan åren tusen och trettonhundra i Iran och Afghanistan. De skrev på persiska som var det litterära språket. Eric översatte nära tiotusen sidor i 30 böcker av sådana stora diktare som Sadi, Attar, Rumi, Sanai och Khaiyam. De var sufier och tillhörde en riktning inom islam utan att utgöra någon sekt. Därtill var de alldeles för odogmatiska.

Förutom det religiösa innehållet i den persiska dikten är den full av djup livsvisdom. För Eric var den Hebreiska Bibeln grunden och den sufiska dikten ett komplement i hans sökande efter sin Gud. Härvid vägledades han säkert av vad Rumi skriver i sitt mästerverk Mesnavi om Hjertat och i Erics liv var säkert visdomsord ur Sadis Lustgården om rosenbusken och ur Khaiyams Rubaiyat om att vara glad något Eric kände sig starkt berörd av.

*O vänner ! Trygghets-bvilostaden heter Hjertat ;
Derinom finnas springbrunnar och vattukällor.*

*Rosengårdar INOM rosengårdarne.
Vänd dig till Hjertat hän, och vandra vidare -
du nattens vandringsman !*

*När du af en rosenbuske åtnjutit lycka :
Så är det på sin plats, att du lider dess tagg.*

*Förglöm den dag som från dig svunnit bar ;
Sörj ej öfver den dag som dig ej hunnit.
Gör ej det komma och förgångna till en grundval :
Var glad i detta nu ; och gif ej ditt lif för vinden.*

Uppmärksamhet

Under sin levnad fick Eric liten uppmärksamhet för sitt översättningsarbete. Störst framgång var när den finlandssvenska författaren Hagar Olsson skrev två essäer om Eric och de persiska diktarna i sin bok "Arbetare i natten" 1935. Han fick enstaka recensioner och det var bara ett fåtal författare och andra som köpte hans böcker. Eric bekostade själv tryckningen av de trettio persiska översättningarna och ett tiotal andra böcker. Han gav gratisexemplar till några kontakter för vidare förmedling till intresserade. Men Eric hade en envis tro på att hans verk och verksamhet inte skulle vara förgäves.

Efter Erics död har han fått stor uppmärksamhet. I sin bok "Inblickar" 1968 skrev K.A. Svensson om Erics översättningar. Det stora genombrottet kom 1976 när Per-

Erik Lindahl gav ut biografien om Eric "Ångesthjulens svängningar" och Carl-Göran Ekerwald gav ut ett urval av Erics texter i "Persiska antologin" som kom i tre upplagor i totalt tiotusen exemplar. Lindahl skrev två kompletterande biografier "Jag kan hvissla Beethovens sonater!" 1982 och "När man varit vagabond..." 1985. År 1993 kom en nyutgåva av Khayyams Rubaiyat utgiven av Ulf I Eriksson.

Ekerwald gav 2007 ut en ny antologi "Persisk balsam". I anledning av Erics 150-årsjubileum ger Ekerwald ut en nyutgåva av Erics första persiska översättning, Sadis Lustgården.

I en yngre generation har konstnären Elisabeth Moritz (som här har bistått med fotona från cirka 1940) arrangerat en uppskattad utställning med föredrag om Eric på S:t Lars hösten 2008 och

Ashk Dahlén som doktorerat i persiska språket har visat Eric stor uppskattning på sin hemsida och i föredrag. Hade Eric vetat om allt detta hade han säkert känt att hans verk och verksamhet inte varit förgäves.

Ett stort bibliotek

För sitt översättningsarbete och sina olika intressen köpte Eric ett stort antal böcker som han hade i sitt arbetsrum, ett av de två rummen han disponerade på S:t Lars. Lindahl har gjort en genomgång av de böcker och bokhandelsräkningar som finns bevarade. Många av böckerna köptes från utländska specialbokhandlare förutom de som köptes i Sverige. Med Gleerups Bokhandel i Lund hade Eric nära kontakt.

I Erics bibliotek fanns litteratur som direkt berörde hans översättningsarbete som språkvetenskap, lexikon,

dahl har beräknat att Eric inom dessa och andra områden hade omkring tvåtusen titlar vilket återspeglar bredden på Erics intressen. Merparten av hans österländska samling inköptes från Erics sterbhus av Lunds Universitetsbibliotek.

Eric satte största värde på besök av familjemedlemmar och andra vänner och han var en god brevskrivare. I min bokhylla har jag ärvda böcker som min Far och fastrar fick av Eric när de var på besök. Min Mor besökte också Eric och de hade från mitten av 30-talet en frekvent brevväxling. Självt har jag träffat Eric vid ett tillfälle, på hans 80-årsdag 1940, när jag som barn tillsammans med min Mor och Farmor Jane var på tvådagars besök i Lund.

Ett rikt liv

Många gånger har jag ställt mig frågan varför Eric inte blev godsägare på någon av faderns gårdar eller varför han med sin språkbegåvning inte gick den akademiska vägen och blev professor i något klassiskt språk. Varför valde han i stället att ge sig ut i världen till USA, Indien, Jamaica och Australien under ofta mycket svåra omständigheter? Eric

persisk och arabisk litteratur, religion och filosofi. Där fanns grekiska och latinska författare som kanske användes när Eric översatte verk av Swedenborg från latin. Eric hade också böcker om litteraturhistoria, svensk och utländsk skönlitteratur. Här fanns böcker i historia, samhällskunskap och biografier och Eric hade också böcker om geografi, matematik och naturvetenskap. Lin-

måste ha haft en stark frihetslängtan som gjorde att han levde detta liv. När han så blev intagen på S:t Lars ägnade han sig åt studier av olika språk, översatte texterna i fyrtio böcker och sökte sin Gud. Om han levde ett lyckligt eller olyckligt liv är svårt att säga. En sak är jag dock säker på, Farbror Eric som han kallades i familjekretsen levde ett obändigt, starkt och rikt liv.

Mitt emellan teknik och design

Anna Röhsman berättar om sin studietid i Lund

Jag har haft min säng och druckit mitt morgonkaffe i Lund i snart fyra år nu. Den första tiden var varje dag ett äventyr, och jag undrade hela tiden vilken fest jag skulle hamna på till kvällen och vilka nya bekantskaper jag skulle skaffa mig innan solen gick ner. Det hela ser lite annorlunda ut nu. Vid 25 års ålder börjar jag känna mig gammal i Lund, något jag aldrig trodde skulle inträffa. Jag vet vilka vänner som är mina riktiga, och jag känner mig nöjd med att äntligen vara mogen för att ge mig ut på äventyr i världen i form av ett seriöst arbete. Detta trodde jag heller aldrig skulle inträffa.

för. Dessa två delar kändes självklara att sammanfoga när det var dags att ta beslutet om min framtid genom ansökan till universitetet.

Utbildningen på Lunds Tekniska Högskola inleddes med ett år av nästan endast matematik på schemat, men vi läste också en kurs i mekanik. Sen

kan sitta och diskutera i två timmar om varför en potatisskalare fick den mjuka

kom ännu en termin med tekniska

kurser. När jag sen första dagen på min fjärde termin satte foten i verkstaden på Ingvar Kamprad Design Centrum förväntades jag vara nytänkande och kreativ och designa en kamera på något tokigt och nyskapande sätt. ”Hur kul som helst!”, tänkte klassen, men lärarna klagade hela tiden på att hela klassen var så målinriktad och effektiv. ”Slappna av”, sa de. ”Ta det lugnt!” Men effektivitet och målmedvetenhet var ju det enda vi hade lärt oss hittills...

Industridesigner eller ingenjör?

Nu när jag har kommit till sista terminen på skolan innan examensarbetet ser dagarna i skolan helt annorlunda ut. Vi

kurvan över kroppen som den har och vad som blir skillnaden på känslan vi får av en färg om vi blandar i lite mer rött. En fredagseftermiddag kan vi sitta och diskutera olika sätt att få fram idéer som vi inte fick fram i första försöket. Men lärarna frågar sig fortfarande varför vi blir så stressade när vi har så roliga lektioner, varför vi alltid frågar efter vilket datum vi ska ha kommit ett steg längre i designprocessen eller när vi egentligen ska ha skapat något. Det är helt enkelt otroligt svårt att tappa kontrollen.

Jag är en industridesigner instängd i den hårda, stela kroppen av en ingenjör!

Naturvetare med konstnärlig gen

Teknisk Design, det är vad jag har ägnat mig åt de senaste fyra åren. Eller Maskinteknik med inriktning Teknisk Design. Svårt att höra på namnet vad det innebär, kanske kan tyckas. Tanken är att vi som färdigutbildade ska ingå i produktutvecklingsprocesser med ett brett perspektiv och förståelse för de flesta inblandade parter, från användare till tillverkning.

Detta breda perspektiv är inte helt lätt att få. Jag har alltid varit en naturvetare – effektiv, strukturerad och med logiskt tänkande. Men jag har också lyckats få någon slags konstnärlig gen av mina föräldrar, vilket jag är väldigt tacksam

100-årsjubileum!

Styrelsen hälsar välkomna till släktmöte på Sundbyholms slott den 17–19 juni 2011

Styrelsen hälsar alla släktingar välkomna till jubileumssläktmötet där vi ska fira att det var 100 år sedan som släktföreningen bildades. I Sundbyholms vackra slottsmiljö får ni njuta av Mälarens längsta sandstrand, välvårdade parker och en prisbelönt marina. Inte minst får ni återse många kära släktingar men också knyta nya släktkontakter.

Preliminärt program

Fredagen den 17 juni tjuvstartar mötet redan på fredagseftermiddagen med släktmästerskapet i golf eller besök på släktarkivet i Eskilstuna. Ni kan bara välja en av aktiviteterna eftersom de pågår ungefär samtidigt. Om vi blir tillräckligt många kan vi äta och umgås i egen matsal på slottet. Bokar ni övernattning fredag till lördag så bokar ni också plats i matsalen, även om ni inte deltar i golfen eller arkivbesöket.

Lördagen den 18 juni samlas vi till lunch klockan 12.00–13.30. Släktmötesförhandlingarna inleds klockan 14.00 och beräknas pågå fram till 16.30 med avbrott för kaffe och tillugg. Efter mötet är det tid för den traditionella gruppfotoograferingen och därefter blir det trevliga uteaktiviteter. På kvällen får de yngre barnen (upp till tolv år) äta middag redan 18.00. Vi andra ungdomar mellan tolv och 100 år inleder kvällen med en släktmiddag som börjar klockan 19.30.

Söndagen den 19 juni inleds med frukost och miniseminarier. Ett antal släktingar kommer att berätta om sina liv, yrken eller speciella erfarenheter. Det blir en intressant släktexposé och ett tillfälle till nätverkande. Vårt 100-årsjubileum avslutas med gemensam lunch klockan 12.30.

Kostnader

Släktföreningen står för lördagens lunch, kaffe, middag, underhållning och nattamat samt söndagens frukost och lunch. Deltagarna betalar endast logi till förmånligt nedsatta priser. Ungdomar mellan tolv och 18 år får 300 kronor i prisavdrag. Barn upp till tolv år deltar utan kostnad.

Det finns två olika logipaket beroende på val av fredagsaktivitet. Golfarna får ett paket med greenfee, middag, övernattning i dubbelrum och frukost för 1 345 kronor. Släktarkivsbesökarnas paket kostar 995 kronor, i vilket ingår guidning på arkivet, middag, övernattning i dubbelrum och frukost. Om man väljer annan rumstyp än dubbelrum justeras priserna enligt tabellen nedan.

Lyxsvit	900 kr/person
Juniorsvit	700 kr/person
Dubbelrum	600 kr/person
Enkelrum	750 kr/person
Enkelrum med extrasäng	550 kr/person

För att boka rum, ring till Sundbyholms slott på 016-42 84 00 och ange referensnummer 25052. Fråga gärna efter Eleonor, hon känner till de överenskomna priserna för varje rumstyp. Men även annan personal kan naturligtvis utföra bokningen. Det går också bra att mejla hotellet på adressen info@sundbyholms-slott.se.

Bokning av logipaket kan göras redan nu. Anmälningsblankett till släktmästerskapet i golf, besök på släktarkivet, miniseminarier, specialmat med mera skickas ut tillsammans med nästa nummer av Nätverket i december.

Bokning

Var och en bokar själv den rumstyp som man finner mest lockande. Det finns tolv lyxsviter och 16 juniorsviter, placerade i ett antal kringliggande byggnader runt slottet. I huvudbyggnaden finns tolv dubbelrum, 52 enkelrum och åtta dubbelrum i paviljongen. Därutöver finns ett ganska stort antal extrasängar att tillgå. Totalt finns det 97 rum med 160 bäddar. Om någon rumstyp skulle ta slut är det först till kvarn som gäller.

Slutligen

Styrelsen hoppas på ett stort antal deltagare till 100-årsjubileet. Vi vill med vår inbjudan till Sundbyholms slott markera betydelsen av att släktföreningen har fungerat i 100 år och vill på detta lyxiga sätt göra avspark för ytterligare 100 år. Gå gärna in och läs om slottet på www.sundbyholms-slott.se. Och följ gärna senaste nytt om släktmötet på www.hermelin.net.

Välkomna!

Hecatompolis på svenska

Fredrik I:son har läst om Olof Hermelins dikstämning i Svenska Dagbladet

Vid släktmötet i juni 2006 informerades de närvarande Hermelinerna om Olof Hermelins diktsamling Hecatompolis suionum, Svenskarnas hundra städer, och att släktföreningen stödde översättnings- och redigeringsarbetet samt utgivningen av en bok med 50 000 kronor.

Släktmötet valde också in bokens bragdpersoner Tore Wretö, Bengt E. Thomasson och Hans Helander som hedersmedlemmar. Tore Wretö som ansvarade för översättningen är professor i litteraturhistoria och latinexpert. Bengt E. Thomasson är professor i antikhistoria och även han latinexpert. Han har i samarbete med professor emeritus Hans

Helander rekonstruerat den latinska texten från den svårlästa handskriften av Olof Hermelin. Hans Helander har dessutom skrivit de oerhört värdefulla kommentarerna till dikterna.

Rabatt för Hermeliner

Släktföreningens medlemmar fick också möjlighet att beställa boken via bokförlaget Atlantis i samband med att avierna för medlemsavgiften 2010 skickades ut. Vi fick köpa den för 190 kronor plus porto (ordinarie pris 290 kronor). Styrelsens ambition är att via bokförlaget ordna så att boken går att köpa på släktmötet den 17–19 juni 2011 på Sundbyholms

slott. Till vilket pris återstår dock att se.

Ett osannolikt och omodert verk?

Anledningen till den här artikeln i Nätverket är att jag vill uppmärksamma en tvärsidesartikel om just Olof Hermelins Hecatompolis suionum i Svenska Dagbladets kulturbilaga söndagen den 16 maj 2010. I artikeln uppmärksammar Thure Stenström de tre professorernas översättning som en av de mest osannolika man kan påträffa i en svensk bokhandel. Han skriver att det är en vacker bok, men att den knappast kommer att uppmärksammas på flertalet kultursidor och inte heller i radio och tv:s så kallade kulturprogram.

Thure Stenströms analys är att boken inte anknyter till några dagsaktuella trender och att den inte har det minsta med populärlitteratur eller populärkonst att göra. Han tillägger även att den inte innehåller några sensationer, bekännelser eller sex. Den är med andra ord inte det minsta modern. Trots det vill artikelförfattaren ändå sätta ett kors i taket för boken och me-

nar att landets främste expert på nylatin, Hans Helander, själv anser att det är en av de märkligaste texter som vi har i behåll från den svenska stormaktstiden.

Thure Stenström ägnar sedan resten av artikeln att berätta om Olof Hermelin och om hans bakgrund från Filipstad, universitetsutbildningen i Uppsala samt professuren i vältalighet vid universitetet i Dorpat i Estland under sista decenniet av 1600-talet. Han analyserar också rysshatet i vissa av texterna avseende stadsdikt som Olof skrev om städer som inte längre tillhör det svenska riket, Viborg, Kexholm och Nyen vid gränsen till S:t Petersburg, där stormaktsgränsen en gång gick mot Ryssland. Även danskarna får sin beskärda del av diktarens avsky för riket på andra sidan Öresund.

Intresserad? Läs på nätet!

Thure Stenström gör ett riktigt roligt och intressant referat av Hecatompolis suionum och väcker ett intresse för boken, dess författare och inte minst Olof Hermelin. För den som läste SvD:s kulturbilaga nämnda söndag är min artikel ingen överraskning, men den kanske är det för den som har en annan tidning eller inte hann läsa just kulturbilagan den dagen. Detta kan dock göras genom att gå in på www.svd.se och söka på Hecatompolis suionum. Ni kommer då att få två träffar. En artikel av Eva Bäckstedt från 29 januari 2005 när hon skrev om översättningsprojektet och ovan angivna artikel av Thure Stenström. Mycket nöje!

Stolta städer hyllas nu på svenska

STORMAKTSTID På 1600-talet skrev Olof Hermelin dikter till Sveriges samtliga hundra städer, i elegiskt distinkt och på latin. Nu ges de ut på svenska – en översättarbragd, enligt Thure Stenström.

POST Olof Hermelin Hecatompolis suionum. Svenskarnas hundra städer Övers: Tore Wretö 295 s. Atlantis

En mycket vacker bok men något av det mest osannolika man kan påträffa i svensk bokhandel! Man kan gissa att den knappast kommer att uppmärksammas på flertalet kultursidor och naturligtvis inte heller i radion eller SVT:s så kallade kulturprogram. Ty den ansluter inte till några dagsaktuella trender. Den har inte det minsta med populärlitteratur eller popkultur eller popmusik att göra. Och den är endast i obetydligt grad personfärd. Den innehåller inga sensationer, bekännelser eller sex. Den är, kort sagt, alltigenom omodern.

Det kändes inte att man borde säga korta i taket. Landets främste expert på nylatin, Uppsalauniversitetets Hans Helander, anser att det är frågan om en av de märkligaste texter som vi har i behåll från den svenska stormaktstiden. Undra på att den legat bortglömd och

uppmärksammas i arkiven ända från till nu. Men nu har den lyfts i dagen och översatts av en välutbildad och i litteraturkännare, som här kommer nästa sensation – är helt och hållet blind. Man kan undra hur många lärde som ens med synförmågan i behåll skulle orka översätta så mycket latinsk vers till svenska.

Det handlar om Olof Hermelins "Hecatompolis suionum, Svenskarnas hundra städer". Mannen bakom denna översättarbragd heter Tore Wretö, den latinska textens författare har skrivit av Bengt E. Thomasson och kommentarerna har skrivits av Hans Helander.

Olof Hermelin var värmännings från Filipstad men hamnade i Dorpat i Estland som professor i vältalighet, sedan han misslyck-

ats med en konkurrens i Uppsala. Möjligen får att meriter sig och väcka övertlets beaktning skrivs han i mitten på 1680-talet en egendomligt distinkt i elegiskt distinkt och på latin. Den handlar om något så banalt som Sveriges alla hundra städer.

Körs är inte hans egen. Under medeltiden och renessansen fanns det en hel del digtverk, som sällan bestämde städernas lov. Olliggett det så att man till städerna besögs sig själva, och bland fick de besjunga varandra. Men på latin, naturligtvis! Ty om det gällde att skriva med den egna nationens alla märkvärdiga städer och man ville till förtäring till och med alla städerna gräns, måste man ju tillgripa det som var det finaste ingen måtte. När Malmö får ta till eller låna och har staden sin sträffemina öster på andra sidan Sundet, Köpenhamn. Och som godhet kan passa Olof Hermelin gärna på att ge passiverna en känga.

När ett protestantiskt och kulturellt centrum som Strängnäs loppvris, får man vara att därifrån strömmar "den biländs käll-

När Olof Hermelin lämnar det första svenska bötäget till geten, är han blåsig så att det förslår. Mycket gläms dötter han om städer som vägar befallningar eller militära soldatparker. Ofta har där raser drabbningar, där svenska kungar över sina fientliga städer, Karlarna, Karlakrona, Halmstad, Karlskrona, Landskrona, Varberg, Marstrand, samt Kungälv (med Robus fästning) kan nämnas som exempel.

Men också städer öster, som numera inte tillhör Sverige. Till exempel Viborg, Kexholm, och antihistorien Bengt E. Thomasson.

SVD.se Eva Bäckstedt intervjuade Tore Wretö 28/8 2002 och 29/1 2005. svd.se/kultur

Att skryta skall glänska för att upplåda dig ur mitt minne stad, som så skönlund mig är sedan min stadslid.

adern, vederläggande allt som förvinnas i Rom". Med sådana käng riktar Olof Hermelin med att kunnas ställa sig in hos övertlets. Det ser också med distinkt lärdomsönsket. Gärna uppehåller han sig vid näringarna som kunnas helre vid de grekiska och romerska globaliteterna som beaktas tillräckligt. Ceres får stå för jordbruk. Pales för besöksstaden, Theis och Nereus för fisket.

Island blir den antika övermåttningen så tjock, att man knappast urskiljer den konkreta svenska verkligheten där bålom. Nör flödes kliver ner i underjorden i Falun, får man hålla i minnet att det trots allt är kopparslagningen som är det viktiga.

Men Island bryter det fram en personlig ton, som till exempel när Hermelin skildrar brandstaden Filipstad eller skolstaden Karleby.

Att skryta skall glänska för att upplåda dig ur mitt minne stad, som så skönlund mig är sedan min stadslid.

Under medeltiden och renessansen fanns det en hel diktgenre, som sjöng bestämde städernas lov.

Island blev i skildringen av nordiska städer märker man hur Hermelin gärna tvekar i gamla gotiska föregångare och försöker spela ut den fäbala och välsälsade Söders med den härskande kyllig. Norden, som alstrar mandom, med och mörskle min. Önyttigt och impetoral ty vill han inte veta av. I sundvali åter min min sam tillräckligt got:

Medan man figurar sin gum sköndat med de skönlund villen. För vi bärgare till sin stad och näringsrik kost.

Om folklyne och seder, om brandkastrefler och andra olyckor, om skönlund som följde

diktar Olof Hermelin inspirerat och bländat förnäst. Hans stadsdrömma blir därmed en hel antologi av intressant kulturhistoria. När han skildrar det en gång så maktiga Volsky, konstaterar han att där i närheten mest bara råder ruiner och förfall.

Där en gång murer har stått, där plöjer nu odlaren marken. Mitt i en byrborstad står han med de ståt.

Att storhet går före full, var ett vanligt tema i antika tänkande. Redan hos Herodotos fanns, om jag minns rätt, städernas och stadsbildningarna som inte klarade sig värdiga utan skänktes i vanskälet, efter att en gång ha varit maktiga och farliga. För stormaktstidens Hermelin, som själv förmodligen stupade vid Polarna, låg det nära till hands att skryta med landets alla stolta städer. Men också ett blygt ett varande finger för allt karolliskt övermod.

THURE STENSTRÖM www.svd.se

Torpare som reser i världen

Thomas Hermelin från Österbygrenen intervjuas av Johan Hermelin

Thomas Hermelin fyllde 52 år samma dag som intervjun gjordes, den 31 maj. Han är gift med Maria och bor utanför Aneby tillsammans med snart utflugna barnen Anna och Angelica. Torpet Lillekulla omfattar 19 hektar skog och fyra hektar åker.

Thomas är fysiker och har arbetat som troubleshooter på Ericsson runt om i hela världen. Han är en fanatisk klättrare, liksom hustrun Maria. De åker gärna till Västkusten på semester och klättrar i berg.

Thomas tillhör Österbygrenen. Hans närmaste är pappa Olof och mamma Birgit, farfar Beo och farmor Elsa. Det var Beo som bildade firman Nesstra i Liberia, Västafrika, där Thomas verkar ibland.

Vilken släkting skulle du vilja ta med dig till en öde ö?

Min fru Maria. Bästa sällskapet man kan ha.

Vad skulle du vilja säga till Olof Hermelin?

Ompröva din politik gentemot Ryssland.

Om du skulle göra en film om ditt liv, vem skulle spela din roll?

Edvard Persson, han var duktig med brödkaveln.

Du får 100 miljoner kronor i handen och måste placera dem direkt. Vad gör du?

Bankkontot är ett bra ställe. Jag är inte så bra på att placera pengar och har inga fantasier om en massa pengar. Lite skulle jag använda till att fixa huset. Resten överlämnar jag med glädje till nästa generation.

Du ska skriva en kontaktannons. Hur beskriver du dig själv med fem ord?

Jättesvår fråga. Ful gubbjävel passar kanske bäst men det lockar väl inte så många. Jag skulle vilja bli en elak gubbe som hötter med käppen.

Om du skulle tvingas välja ett nytt yrke, vilket skulle det vara?

Fåraherde. Jag har provat mycket, men inte just det.

Vilken är din största flopp i livet hittills?

Jag kraschade mammas bil när jag just hade tagit körkort.

Vad ville du bli när du var liten?

Bonde låg högt upp på listan.

Vilken är din största extravagans?

Jag är dålig på den fronten. Ny skogs-traktor kanske. Resor kanske, men jag har rest så mycket till så låga kostnader så det är knappast extravagant. Lyx är inte så intressant när man är över 50 år.

I vilka situationer ljuger du?

Det skulle vara för att rädda mitt eget skinn.

Vad hos dig själv tycker du minst om?

Min klumpighet, jag har många tummar mitt i handen.

...och vad är du stoltast över?

Det är kul att lära sig nytt, prova nya saker. Det gillar jag hos mig själv.

När var du riktigt lycklig senast, och varför?

När jag gick och lade mig i går kväll efter en god middag.

Vilken historisk släkting skulle du helst vilja träffa?

Bergsrådet Samuel Gustaf. Jag skulle fråga hur han gjorde för att transportera järnmalmen. Det var nog ett problem innan järnvägen fanns. Jag har sett i andra länder hur viktigt det är att bygga infrastrukturen först.

Vilken TV-serie missar du aldrig ett avsnitt av?

Den TV-serien finns inte.

Ditt hem står i ljusan låga. Vad lämnar du helst kvar?

Det är en gammal mardröm jag haft många gånger. Jag kunde vakna av mardrömmen på nätterna. Först gäller det att få ut familjen. Vi bor i ett gammalt trähus. Eftersom vi eldar med ved så tutade brandvarnarna ständigt till dess att vi plockade bort dem.

Vilken är din favoritpryl?

Jag gillar min bokhylla och jag sparar böckerna. Där finns allt möjligt, bland annat språk, historia och deckare.

Vilket är ditt sämsta köp?

Det var i ungdomsåren när jag köpte en gammal bil som bara gick några mil.

När grät du senast?

Pass, jag minns faktiskt inte.

Vilken är din främsta levnadsregel?

Ät pojk, man vet inte när man får mat nästa gång. En alternativ levnadsregel är att alltid ha en plan B.

Vilken talang skulle du vilja ha?

Jag skulle vilja vara musikalisk. Dom som kan spela något instrument verkar ha nytta och glädje av det hela livet.

Vad förväntar du dig av släktföreningen?

Jag har inga särskilda förväntningar på släktföreningen. Det är kul att höra till släkten och träffa släktingar. Hade inte den här intervjun kommit från släktföreningen hade jag aldrig svarat på frågorna.

Olof Hermelin-tavlor

Ridande officerare i parklandskap

Signerad O. Hermelin och J. Arsenius, daterad 1893. Duk, 52x78 cm. Klubbat pris: 38 000 SEK.

Insjölandskap

Olof Hermelin, signerad och daterad 1888. Duk på pannå, 21x42 cm. Utopspris 10-12 000 SEK. Återropad.

Vårlandskap

Olof Hermelin, signerad och daterad maj 1886. Duk, 66x47,5 cm. Klubbat pris: 160 000 SEK. Nytt rekord?

Skattmästarens sida

Skattmästare Olof Hermelin redogör för släktföreningens finanser

Fonderna

Som bekant skedde en betydande återhämtning på finansmarknaderna från och med våren 2009 och framåt, efter den dramatiska nedgången 2008. Gigan-tiska stödpaket och exceptionellt låga räntor har hjälpt till att öka den ekono-miska aktiviteten. Utvecklingen i släkt-föreningens fonder under 2009 innebar en ökning efter avdrag för kostnader och skatter med 23 procent. Justerat för dessa kostnader och skatter var värdeök-

ningen lite drygt 40 procent under året. Placeringsstrategin har varit något mer defensiv än börsens genomsnitt.

Den positiva utvecklingen fortsatte fram till inledningen av maj, då rädslan och oron åter infann sig på marknaden orsakad av enskilda länders svaga fi-nanser. Detta har på kort tid mer eller mindre raderat ut uppgången på drygt 10 procent under första tertialet. Det värsta borde vi ha bakom oss, men sla-

gigheter av den typ vi just har sett lär vi får se mer av.

Förmögenhetsvärdena netto justerat för skatt per utgången av respektive pe-riod framgår av tabellen nedan.

Därtill kommer den nytillkomna Lena Robertsdotters Fond, med en förmö-genhet brutto på 2 878 000 kronor och med en likartad utveckling som ovan-stående fonder.

Siffror i tusental kronor (tkr)	Maj 2010	2009	2008	2007	2006
Släktföreningen	5 394	5 347	4 268	6 283	6 703
Victor Hermelins minne	7 339	7 468	6 101	8 784	9 471
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	1 696	1 699	1 353	2 006	2 085
Totalt	14 429	14 514	11 722	17 073	18 259
Värdeförändring för perioden	-0,6%	23%	-31%	-6%	29%

Olof Hermelin-tavlor

Fiskare rensar sitt nät

Olof Hermelin, 1884. Olja på duk, 42x60 cm. Säljs av Kurtsvens-sons Konsthandel på konstfeber.se

Stipendier och understöd

Totalt har 14 personer ansökt om sti-pendier denna termin och alla har till-delats 8 000 kronor var. Totalt har alltså 112 000 kronor delats ut till följande stipendiater:

Adolf, son till Gunnar och Lena, stu-dier vid IHM Business School.

Anna Röhsman, dotter till Margareta och Björn Röhsman, studier vid Lunds tekniska universitet.

Alexandra Lee, dotter till Christina, Kulltorp. Studier vid Kapstadens uni-versitet, Sydafrika.

Cornelia, dotter till Gunnar och Lena, studier vid Lunds universitet.

Daniel Lange, son till Christina och Dirk Lange, studier vid Luleå tekniska universitet.

Emilia Severin, dotter till Charlotte och Eric Severin, Djursholm. Studier vid Università Bocconi, Italien.

Erik Palmcrantz, son till Isabella och Niklas Palmcrantz. Studier vid Umeå universitet.

Gustav, son till Carl och Margareta, Torsvi. Studier vid Lunds universitet.

Johan, son till Carl och Margareta, Torsvi. Studier vid Ultuna lantbruks-universitet.

Johan Palmcrantz, son till Isabella och Niklas Palmcrantz. Studier vid Umeå universitet.

Karin Rönnblom, sambo med Gab-riel, son till Mauritz och Sanne, Berg-holm, studier vid Södertörns högskola.

Madelen Hermelin Leidefors, Ulf och Monica, Thorstens kvist, studier vid Uppsala universitet.

Ludvig Severin, son till Charlotte och Eric Severin, Djursholm. Studier vid Linköpings universitet.

Sebastian, son till Otto och Eva, Li-dingö. Studier vid KTH, Stockholm.

Vill du söka stipendium?

Är du mellan 18 och 28 år och bedriver akademiska studier? Då kan du få sti-pendier från släktföreningen i upp till fen år. Med nuvarande beloppsnivå be-tyder det ett tillskott till studiekassan på upp till 80 000 kronor.

Nya och gamla stipendiater är väl-komna med ansökan till styrelsen (ord-föranden eller skattmästaren) senast 1 mars för vårterminen och 1 oktober för höstterminen. Till ansökan ska studie-intyg från vederbörande skola bifogas. Ansökan bör även innehålla uppgift om bank- eller postgirokonto dit utbe-talning kan ske samt mejldress för vårt svar tillbaka.

Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släkt-föreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utom-lands.

Redaktör: Jenny Hermelin
jenny@hermelin.com, 070-380 15 55

Omslagsbild: Emilia Severin

Tryck: Centraltryckeriet, Linköping

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com, 070-699 14 10
Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@hermelin.st, 08-92 77 37
Victoria Hermelin, sekreterare, 08-655 01 61
Olof Hermelin, skattmästare
olof.hermelin@rekonstruktionskapital.se, 08-30 06 15
Hanna Jessing, klubbmästare
hanna@jessing.nu, 08-755 05 33
Mauritz Hermelin, ledamot
mauritz@hermelin.com, 0158-600 62
Jan Hermelin, ledamot
jan@hermelin.com, 08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30, 191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer: 802001-4265